

Şehit Md. Nayeem

Doğum tarihi:	13 Ocak, 2007
Şehadet tarihi:	19 Temmuz, 2024
Bölge:	Dhaka Şehri
İlçe:	বিনাইদহ

Kısa Biyografi

Meslek: Öğrenci
Kurum: Sanarpar Roushan Ara Lisans Koleji, Narayanganj
Bölüm: Beşeri Bilimler
Dönem: 2023-2024
Şehadet Yeri: Jatrabari Karakolu yakınları, Dakka

Şehitlik Olayı ve Detayları

Md. Nayeem, 11. sınıf öğrencisiydi. Büyüyünce avukat olma hayali kuruyordu. Hayal âlemine dalar ve düşünürdü:

“Tüm duygu ve düşüncelerimi kelimelere dökebilseydim...”

Nayeem, anne-babasının sevgili en küçük çocuğuydu. 13 Ocak 2007’de doğdu. Aslen Jhalokathi bölgesi, Nalchiti ilçesi, Ranapasha köyünden olmasına rağmen, Dhaka şehrinde doğdu ve Narayanganj ilçesinde büyüdü. Babası Kamrul Islam, iki oğluna büyük umutlarla bakıyordu. Emekli olduktan sonra çocuklarını okutabilmek için Dhaka’ya geri döndü. Narayanganj’daki bir hazır giyim fabrikasında kalite yöneticisi olarak çalışıyordu, ancak maaşı dışında başka bir geliri yoktu. Bu nedenle emeklilik sonrası elinde büyük bir birikim de kalmadı. Daha sonra çocuklarıyla birlikte Jatrabari’nin Kutubkhali bölgesinde kiralık bir eve taşındılar. Babasının maaşından biraz birikim yapabilmişti ve bu parayla çocuklarının eğitimini sürdürmek istiyordu. Ancak yeni şehirde iki ay geçmesine rağmen kira için gerekli parayı bulamadı. Ev ve geçim giderleri birikimi hızla eritti. Büyük oğul HSC sınavını geçse de maddi imkânsızlık nedeniyle üniversite eğitimi aksamıştı. Şu anda özel bir kursta grafik tasarım eğitimi almakta, ama ücretin tamamını ödeyememişti. Nayeem’in annesi de uzun zamandır hastaydı. Doktorlar bazı testler yapılmasını önermişti, ancak maddi kısıtlamalar nedeniyle lab testlerine gidilememişti.

Anne için tıbbi destek sağlanabilir. Fakat maddi olanak olmadığından laboratuvar testleri yapılamadı. Babasının maaşı çok azdı; “tuz getirmeye muhtaç” gibi hissediyordu. Çocukların eğitimi ve ev kira masraflarını ödeyebilmek için çok zorlanıyordu. Bu nedenle köydeki babasından kalan teneke çatılı ev, tek sığınak olarak kalmıştı. Miras kalan tarla da vardı, ancak güçlü olan kuzen el koymuştu. Böylece köye dönme seçeneği de kapanmıştı.

Gözden uzakta, yavaş yavaş bu hüznü ezgide

18 Temmuz 2024. O sırada ülkede ayrımcılığa karşı protestolar yükseliyor. Öğrenciler, ara sokakları ve ana yolları kapatarak taleplerini dile getiriyordu. Otoriter Başbakan Sheikh Hasina, doğrudan bu eylemlere direnilmesi amacıyla destek sunuyordu. Parti öğrenci birimlerine sopa, ramda, bıçak, hokey sopası, damga, bombalı düzenek, yerli silah ve tüfekler verilmesini emretti. Polis güçlerine göz yaşartıcı gaz, plastik mermi, gerçek kurşun ve ateş açma talimatı verildi. Bu eylemlerin liderliğini dönemin İçişleri Bakanı Asaduzzaman Khan Kamal yürütüyordu. Bütün bu engelleri aşarak mücadele eden öğrenci hareketine 24 numaralı şehit

Md. Nayeem de katıldı.

Arkadaşlarıyla birlikte “Özel Su Destek Birimi ve Müdahale Birimi” adında iki ekip kurdular. Komutan olarak özgürlük yanlısı öğrenci şehit Nayeem belirlendi. Mücadeleyi ileriye taşımak üzere Jatrabari’de daha küçük birimler oluşturuldu. Ne yedikleri ne içtikleri vardı. Bu adeta yeni bir savaş gibiydi. Yine 1971 ruhu haykırıldı. Özgürlük için tüm ülke ayağa kalktı. Öğrenciler yüksek sesle and içti ve başkent Dakka da dahil olmak üzere ülke genelinde yolları kapattılar.

Jatrabari bölgesinin “sektör komutanı” Nayeem’di—uyku nedir bilmezdi. Her gün bayrağı pencere korkuluklarına asar, ardından elini yüzünü yıkar, yemek masasına otururdu. Fakat yiyemezdi; özgürlük naraları zihinlerinde yankılanırdı. Akıllarındaki 6 yaşındaki Riya Gope’yi düşünürdü; zorba hükümetin hainleri bile o masumu esirgememişti. Gelecek eyleme hazırlanmak için kendi odasında pankart tasarladı; geceler uykusuz geçiyordu. “Yarın ne olacak?” endişesi içindeydi.

Sonraki gün Cuma günüydü 19 Temmuz 2024 .Babası ve ağabeyiyle namaz kılmaya gitti. Ardından eve dönüp sofraya oturdu. Ancak babası ona “Ateşin var, dinlen” dedi. Sonrasında oda kapatılarak istirahat çekildi. Sokaktan yükselen kalabalık sesleri camdan geliyordu. Tatil günü olduğu için okul ve özel ders yoktu. Bu da şehidi protestoya katılmaya itti. Pencereyi birkaç kez izledi, öfkesiyle kendi iç dünyasında dövüştü. Babasının dar kapısını aralayarak içeri girdi. Bayrağı pencereye asmazsa babası onun harekete katıldığını anlayacaktır. Ardından sessizce dışarı çıktı.

†O ışık adasıyla yola çıkan Nayeem,
acaba ülkeyi aydınlatabildi mi?

Bir süre sonra kapı kapalı görünce şehidin annesi şüphelenir ve oğlunu aramak için eşine yalvarır. Nayeem’in babası, “Ben hastayım; sen de benimle gel” der. Ardından ikisi birlikte Nayeem’i aramaya çıkar. Gece saat sekiz geçince “Belki Jatrabari karakolundadır” diye düşünürler. Ancak karakol nöbetçi memuru, “Bizim karakol dolu; yeni birini almaya yerimiz yok. Bu nedenle bugün hiç kimse gözaltına alınmadı” der. Nayeem’in babası ve annesi Jatrabari’nin tüm dar sokaklarında arama yapar ama bulamazlar. Gece dokuzdan ikiye kadar arar, sonra çaresizlikle eve dönerler. Çok sevdikleri oğulları olmadan uykusuz bir gece geçirirler.

Baba, oğlu cansız bedenini omzuna aldığı zaman gerçek kaybın ne olduğunu anlar

Aile, büyük bir yas denizine gömülür

Ertesi gün, 20 Temmuz 2024 Cumartesi günü, ülke çapında sokağa çıkma yasağı ilan eder Hasina hükümeti. Oğlunu bulmak için kılık değiştirip, tekrar sokağa çıkar Kamrul Islam. Dakka Tıp Üniversitesi Hastanesi’ndeki her servisi, her ölü odaları didik didik gezer; sonunda soğuk saklama ünitesinde sevgili oğlunun cansız bedenini bulur ve bayılır. Daha sonra şehidin ölü bedeni teslim edilir ve saat 23.00 civarında köyü Ranapasha, Nalchiti, Jhalokathi’ye ulaştırılır. 21 Temmuz Pazar günü köy cami avlusunda cenaze namazı kılınır ve Md. Nayeem, aile mezarlığına defnedilir.

Onu kaybetmek aileyi adeta delirtiyor. Baba, anne ve akrabalar derinden sarsılıyor. Hayal kurmak için geldikleri şehir duruyor olabilir ama o genç artık aramızda değil. Herkesi etkileyen bu evlat yok. Sevgili çocuğunu yitiren Kamrul Islam artık canlı bir ölü gibi.

Komşunun Duyguları

Md. Rakib şöyle diyor:

“Bazen fark ederdim; başı hafifçe öne eğik şekilde koleje giderdi. Yoldaki bir sürü kişiye selam verirdi. Küçüklere ‘nasılsınız’ diye sorardı. Camide sık sık gelirdi. Çok kibar bir çocuktur; mahallemizde hiç böyle biri olmamıştı. Ne zaman görsem hayran kalırdım. Onunla selam dışında pek konuşma fırsatım olmamıştı. İsmi öldükten sonra öğrendim: Nayeem. Hâlâ kulağımda onun selamı var.”

Katliamcı Hasina diyor ki:

“Bu ülkede köpek, kedi veya yabani hayvan dövülse bile yargı önüne çıkarılmalı”

Belki içten içe bu katiller, insan öldürmeyi basit bir oyun sanmış olabilir. Bu kan emici, otoriter Şeyh Hasina'nın yargılanması bir gün kesinlikle olacak. Bu yargıyı verecek olan özgürlük isteyen bu ülkenin vatandaşları olacaktır.

Şehidin kişisel profili

İsim: Md. Nayeem

Meslek: Öğrenci

Doğum tarihi ve yaşı: 13 Ocak 2007, 17 yaşında

Şehit olduğu tarih: 19 Temmuz 2024, Cuma, yaklaşık 16.15

Şehit edildiği yer: Jatrabari karakolu çevresi

Defnedildiği yer: Aile mezarlığı

Kalıcı adres: Ranapasha köyü, Nalchiti, Jhalokathi

Baba: Md. Kamrul Islam

Anne: Mahmuda Parvin

Ev ve mülk durumu: Yerleşim arsası mevcut, ama tarım arazisi güçlü kuzen tarafından işgal edilmiş

Kardeş bilgisi: Md. Noman, erkek kardeş, 22 yaşında, öğrenci

Öneri

Şehidin büyük kardeşine iş imkânı sağlanabilir

Babası iş kurmak istiyor ancak sermaye yetersiz. Tek seferlik maddi destekle iş kurabilir

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah'ın kendilerine verdiği nimetlerle sevinirler. (Âl-i İmrân 3:170)

Hadis-i Şerif

Kim Allah'tan samimiyetle şehitlik dilerse Allah ona şehitlerin makamını nasip eder. (Sahih Muslim 1888)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

